

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, imami nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolljo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Zmaga generalisima Milana.

V soboto so se v Srbiji vršile volitve v narodno skupščino in kar se doslej še nikdar ni posrečilo, to je sedaj dosegel generalisimus srbske armade, razkralj Milan, da je namreč srbska radikalna stranka izginila iz parlamenta.

Srbska skupščina sestoji iz 258 poslancev. Kralj ima pravico, da imenuje 64 poslancev, dežela pa jih voli 194. Pri volitvah v soboto je bilo izvoljenih 193 vladnih pristašev in jeden opozicijski, o katerem so srbski oficijozni raztrobenali, da je radikalec, razkralj in generalisimus Milan je torej zmagal na celi črti in morda si bo sedaj še domišljjal, da je s to zmago popravil katastrofo pri Slivnici.

Tekom zadnjih dvajsetih letih je bilo v Srbiji še mnogo volitev, a vselej se je pokazalo, da je ves narod v taboru radikalne stranke. Tudi za časa najhujšega pritiska se ni posrečilo, iztisniti radikalec popolnoma iz skupščine in zato je povse opravičeno domnevanje, da se radikalna stranka sobotnih volitev sploh ni udeležila, da se je prostovoljno vzdružala volitev in prepustila teren generalisimu Milanu, dobro vedoč, da proti njej tudi ta avstrijski agent ne bo mogel dolgo vladati, naj je tudi najbrutalnejši in najbrezvestnejši tiran. Milan se je bil pripravil na ljut boj proti radikalcem. Sodišča so imela zadnje mesece mnogo posla, da obsodijo vse tiste, katere je hotel Milan spraviti s pota, in z vso točnostjo, razkrivajočo veliko korupcijo srbske justice, so obsodila vsacega, kdor je bil na sumu, da hoče delati Milanu sitnosti pri volitvah. Mej obsojenci je tudi Pasić, vodja radikalne stranke, poleg njega pa še mnogo njegovih somišljenikov. To pa niso bile jedine priprave za volitve. Politična oblastva so dobila ukaz, da morajo z vsemi sredstvi uplivati za zmago vladnih kandidatov, za vsak slučaj pa je bilo pripravljeno tudi vojaštvo, ako bi se kdo predrznil, kljubovati vladnim nasilstvom.

Ves svet je prepričan, da je generalisimus Milan zmagal vsled tega, ker so njegove volilne priprave napotile radikalno stranko, da se je pro-

stovoljno umaknila z volišča ter prepustila „zmago“ Milanu in z njim združenim generalom brez vojske, da prepreči velike in krvave boje, katerih si je Milan iz srca želel.

Izid volitev nam podaja čudno sliko. Izvoljenih je bilo 112 pristašev liberalne stranke in 62 pristašev napredne stranke. Kdo bi bil mislil, da imata ti dve stranki sploh toliko pristašev, saj sta obe tako popolnoma dogospodarili, da bi na njih oživiljenje nihče ne bil mislil! V normalnih razmerah bi ti dve stranki nikdar niti v poštev ne prišli, ker nimata v prebivalstvu čisto nič zaslombe, ker obstojita samo iz nekaterih srečolovcev brez ugleda in brez veljave. Ristić in Novaković, nekdanjega mogočna, nista v zadnjem času imela prav nič upliva in megla sta priti na površje samo s pomočjo Milanovih bajonetov.

Vzlic sijajni zmagi pri volitvah pa generalisimus Milan nima vzroka, se veseliti izida teh volitev. Pasivna opozicija radikalne stranke mu bo delala še mnogo preglavic povrh pa ni dvoma, da bodo liberalci in naprednjaki na vse možne načine poskušali, priti na krmilo in odstraniti ministerstvo Milanovega lakaja Vladana Gjorgjevića. Liberalci in naprednjaki se gotovo ne bodo dolgo zadovoljevali z ulogo podpornikov Milanovega ministerstva, nego bodo hoteli sami dobiti vajeti v roke, saj njim ni družega v mislih, kakor lastni blagor. Srbska skupščina bo torej prej ali slej torišče velikih bojev, in morda bo kralj Aleksander že v kratkem primoran iskati pomoči proti liberalcem, naprednjakom in proti generalisimu Milanu pri radikalni stranki. Prvi slučaj bi to ne bil!

Dogodbe v Srbiji morajo z žalostjo napolniti vsako slovansko srce. Srbija propada strahovito in to propadanje, katero veseli zlasti Madjare — saj upajo, da jim pade Srbija kdaj kakor zrel sad v žrelo — je razpršilo vse nadeje, katere so Slovani kdaj gojili glede Srbije. Ta država je sedaj po zaslugi generalisima Milana nekaj madjarski guvernement, kateremu samo Rusija zagotavlja samostalnost, ulogo Pijemonta na Balkanu pa je prevzela Črnagora.

V Ljubljani, 7. junija.

Proč z brezdeljem! „Politik“ je prinesla minulo nedeljo izboren članek o položaju v parlamentu ter o razmerju večine in vlade „Politik“ dokazuje, da so vesti o ministerski krizi, o bodočem odstopu grofa Thuna in dr. Bärnreitherja neresnične, oziroma pretirane. Grof Thun še nikakor in niti najmanj ne misli na svoj odstop, nego hoče vztrajati še nadalje v dosedanem lazečem tempu, a tudi Bärnreither stoji še trdno, dasi mu res izpodkopa vajo pozicijo lastni somišljeniki. „Politik“ dokazuje, da želi vlada, naj se žrtvuje desnica še nadalje ter naj, obsojena v brezdelje, še naprej prenaša brez odpora in brez obrambe napadanja, sramotjenja in psovanja manjšine. „Politik“ pa kliče: Proč s sedanjim razmerjem! V vrstah avtonomističnih strank, da, celo mej hladnimi poljskimi politiki se oglašajo zahteva, naj se stori konec neznosnemu položaju, kateri hoče vlada à tout prix še naprej konservirati. Boljši je konec s strahom, kakor strah brez konca. Kakor odrešenje iz neznosne muke bi občutili, ako bi se desničarske stranke končno vendarle odločile ter začele sveže, odločno in odločilno delati, ako bi se otresle letargije, ki objema kakor hiranje že ves državni organizem. Dlje kakor leto dnij je obsojena desnica k brezdelju. Postavila si je akcijski program, a ne more ga izvršiti. Kaj pomaga meč, ki rjavi v nožnici, kaj zastava, ki se ne sme razviti? Vlada ima zopet veselje do eksperimentiranja, to dokazuje nebroj „dobrotvornih zakonov“, s katerimi upa opozicijonalec kaptivirati. Toda njeno upanje pojde po vodi. Ali naj se povsem dragoceni čas zopet zapravlja brez haska? „Politik“ odgovarja: Ne! Večina naj odločno zahteva od vlade pojasnila glede njenih namenov ter naj naredi konec na vsak način. Vse se že upira sedanjemu škandaloznemu brezdelju, volilci že glasno godrnajo, le poslanci se ne naveličajo biti vladni statisti.

Nezvesti Strossmayer. Pod tem naslovom je prinesel poloficijozni „Pesti Naplo“ senzacionalno vest, da se je biskup Strossmayer zavezal z Jovanom Ristićem in knezom Nikolo Črnogorskim v ta namen, da se poruši državnopravno razmerje Hr-

LISTEK.

Dve izvorni drami.

(„Strahomir“, spisal Ivan Benko; „Mlada Zora“ spisal Milovan. — V Gabrščkovih „Slovanski knjižnici“.) (Dalje in konec.)

To je vsebina. Družega ni v Benkovi knjigi ničesar.

Osebe hodijo mimo nas lesene, brez krvi in izraza. Kar se godi pred nami, ne gane nas niti najmanj. Popolnoma hladnokrvno in mirno gledamo, kako n. pr. umira Vilibald, prijatelj Strahomirov... Čemu ti je bilo treba umreti, oj Vilibald?! Ali nisi poznal Strahomira toliko in toliko let, ali nisi do zadnjega trenutka pošteno in prijateljsko služil? Kako da greš in se premišliš nenadno, brez vsacega zunanega in notranjega vzroka? Kot romar preoblečen prideš pred Jelo in lažeš o smrti Brankovi (Gl. Schillerjeve „Roparje“), njenega moža... Jela pade v omedlevico, odnesó jo v drugo sobo, ti pa vržeš obleko raz sebe in deklamiraš:

„Pregovoriti sem se dal od njega,
Da kot orodje služim mu v namene,
Namene zlobne; naj se jih sramuje!
Trinog je Strahomir in lesena zver.
Ne človek. To v oči povem mu zlobne,
Potem pa pojdem.“

Avtor niti poskusil ni oseb karakterizirati. Branko, mož Jelin, odide in pride kakor neroden avtomat brez življenja... V četrtem dejanju stoji pred kočjo oglarjevo, odkoder mu je Strahomir odvel ženo pred par trenotki. Ali mislite, da hiti za njim s svojimi kmeti? — Kaj še! —

Lovro: Maščujmo se sedaj! Zadosti nas je.
Branko: Jutra počakajmo! Vsi: Dà, jutri raji. Smrt mu, smrt trinogu!

(Žugaje odidejo proti gradu.)

Strahomir pravi o samem sebi: —

„Jaz nisem človek, nego besna zver,
Ker jaz sem hudodelec in zločinec,
Morilec, ubijalec, zapeljivec...“

Dà, družega ni ničesar, — a jaz mu niti tega ne verjamem. Njegove geste so nerodne in prisiljene, njegove besede bobneče in prazne... Ne verjamem niti njegovi ljubezni; kakor se vede proti Jeli; podobno je njegovo čustvo bolj zlobni kaprici kot ognjeviti strasti... In naposled, — kako mu pride na misel, da gre in prebode svoj oboževani ideal? Tega bi ne mogla pričakovati živa duša. Kdaj se je spremenila njegova ljubezen v sovraštvo in osvetoželjnost? In kje so vzroki?

Težko se je ukvarjati s temi osebami; samo votle, brezpomembne besede ti doné na ušesa, a

obrazov ne vidiš nikakoršnih, niti najmanjše gorkote ne čutiš. Zdi se ti, da imaš pred sabo nedoločne, zibajoče se sence in trudiš se zaman, da določiš jasno le jedno samo konturo.

Kar bi se dalo povedati o diletantski tehniki, o nedostajanju vsake poezije in o nerodnem, čudovito naivnem dijalogu, — to je morda boljše, da se zamolči. Naposled je treba priznati, da bi iz snovi, kakoršno si je izbral Ivan Benko, pač nihče ne mogel napraviti kaj posebnega. Konflikta ni nikakoršnega, dejanja nikjer, — zato je naravno, da je moral pisatelj posamezne prizore za lase privleči na oder, — da je moral vso stvar po nepotrebnem zavlačevati in raztezati, — in da je vsled tega delal s svojimi osebami, kakor je zahtevala okorna, plitva snov, brez ozira na kakov naraven razvoj ali na morebitne značaje...

„Mlado Zoro“ je spisal Milovan. Snov je vzela iz znane narodne pesmi. Človeku bi se zdelo, da je imel precej srečno roko pri izbiranju; a če pogleda, kako kratkovidno in okorno je obdelal svojo stvar, želeli bi skoro, da naj bi jo bil pustil rajši pri miru.

Iz tragedije je napravil naiven libretto za romantično opero, z vsemi tradicionalnimi objemi in zbori ob sklepu zadnjega dejanja. Lenart, brat

vatake, Slavonije in Dalmacije z Ogersko ter da se te dežele združijo z Bosno, Hercegovino, Srbijo in Črno goro v jugoslovansko zvezno državo. Tej bi se pozneje pridružili še Slovenci in Bolgari. „Pesti Naplo“ pa je vendar toliko poštetu, da pove, da je povzel to senzacionalno vest iz knjige Charlesa Loiseaua. V dotični knjigi pa ime Strossmayerja sploh ni imenovano, nego ga je denuncijatorski in lažnjivi „Pesti Naplo“ sam pristavil. Omenjena zveza za jugoslovansko državo je po omenjeni francoski knjigi obstojala že za življenja kneza Mihajla, po čegar smrti pa so se razmere radikalno izpremenile in je na pr. Ristić selaj največji prijatelj Obrenovičev. Tega pa sedaj „Pesti Naplo“ ne pové, seveda v ta namen, da očrni ve likega Jugoslavana, Strossmayerja ter mu pritisne pečat izdajalstva. No, ta namen se mu je radikalno ponesrečil, kajti hrvatski listi so sleparstvo madjarškega poloficijoznega lista razkrili.

Špansko-ameriška vojna. Ameriške barke „Merrimac“ niso potopili Španci, ampak ameriški poročnik Holson, ki je bil samo s 7, prostovoljno oglašivši se vojaki na omenjeni barki. Junaštvo te omerice, katero so Španci vjeli, občuduje celo admiral Cervera. „Merrimac“, ki leži blizu Forta Estrella, Španci ne morejo niti razgnati, ker bi jih obsipale s krogli vse ameriške ladije. Špansko brodovje je torej pri Santiagu de Cuba fiktivno povsem blokirano in se ne more niti ganiti. Pred vhodom v pristan Santiago leži sedaj 14 največjih ameriških ladij, katerih vrhovno poveljstvo je prevzel sedaj admiral Sampson. Ta je, kakor poroča „Agencia Fabra“, te dni bombardiral Santiago s 700 streli. Španci imajo 7 mrtvih in 70 ranjencev. Poslopja intendance, neke vojašnice in neke privatne hiše so jako poškodovane. Ruske „Novosti“ pišejo, da hoče Španija prositi vlasti za posredovanje pri Ameriki. „Novosti“ se pa tudi čudijo, da so vlasti sploh dovolile, da se je začela „toli blazna in hudodelska“ vojna ter pišejo jako grozljivo proti Ameriki, katero bi dvoje, troje vlastij kaj naglo ugnalo v kozji rog, ako ne bi poslušala odločitve vlastij. S stališča humanitete je res želeli, da se zavzamó evropske vevlasti nemudoma za Špance, katere more nesrečna vojna moralno in finančno povsem uničiti. Španci morajo sami izpredvideti, da je boj z Ameriko brezupen, ter da je boljše, ako povsem resignirajo na Kubo, kakor da nadaljujejo svoj — samomor. „Naj povzdigne Evropa svoj mogočni glas, pišejo „Novosti“, in naj zopet zavlada mir ondi, kjer je navajeno človeštvo videti mirno razvijanje in triumphe civilizacije!“

Dopisi.

Iz Maribora, 6. junija. V št. 117. Vašega cenjenega lista z dne 25. maja 1898 objavili ste dopis tikajoč se naše firme. Na ta dopis poslali smo Vam dne 30. maja 1898 popravek v nemškem jeziku, katerega pa niste sprejeli. Pripoznavamo, da bi Vam morali doposlati popravek v slovenskem jeziku, da bi pravnim putem zamogli zahtevati, da ga sprejmete. V skladu tega prosimo sedaj, opiraje se na § 19. tisk. zak., da sprejmete naš popravek v

Zorin, je po svoji brezbarvnosti popolnoma sličen Benkovemu meglenemu Branku. Čemu zapira Zoro v svoj grad, čemu jo odreka Mirku, graščaku lindškemu? Vzroki, ki jih tu pa tam namigne Milovan, so tako megleni in malenkostni, da jih niti dobro ne razumemo, kaj šele, da bi jih verjali. In ravno na teh vzrokih bi moralo prav za prav sloveti vse dejanje ...

Do tretjega akta se je držal pisatelj precej zvesto narodne pesmi; odtlej pa jo je zvil po svoji raskavi poti ter nesrečno propal. Prekrstil je Romea v Mirka, — zakaj ni napravil iz Lenarta osornega, energičnega Tybalt? Ali ima tako malo fantazije, da ni mogel motivirati neizprosne sovraštva mej bratom in ljubimcem? Ali se mu je tako smilil idealni Romeo, da si ga ni upal umoriti, — ali mu je bilo tako žal lepe Zore, da je ni pustil omedleti?

Zdaj pa se vname silni boj,
Oj silni boj, krvavi boj!
Po bliskovo mu sablja gré,
Utrinja plamen se od njé.
Hudo se brata brani,
Junaska meče sučeta.
V sreč ga vboje starji brat,
Oj starji brat, nemili brat!
Zavpije Zora, zakriči,
Raz konja pade, omedli ...

Tako poje narodna pesem.

nasledni obliki: Ni res, da je naša firma „Marburger Dampfmaschinen Carl Scherbaum & Söhne“ že od nekdanj in delj časa primešavala gips k moki in ni res, da mi teh govoric nismo ovrgli, v kolikor nam je bilo možno zasačiti provročitelje takih govoric. Popolnoma nerazumno je, da je domneva vendar opravičena, da naša firma moki vendar nekaj primešava, če tudi ne zdravja kvarni gips. Ni res, da je bil lastnik mlina obsojen v veliko denarno globo, ni res, da je bil v tem obziru obsojen na kakšno globo. Ni res, da je bil podrejeni (prvi) mlinar radi tega zaprt. Ni res, da bi se zoper našo firmo ali zoper katerega deležnika naše firme ali zoper katerega naših službencev bila vložila kakšna kazenska razsodba. Ni res, da nismo posestniki in lastniki firme „Carl Scherbaum & Söhne“ popolnoma nedolžni. Ni res, da naša firma vendar prodaja pokvarjena, ponarejena ali celo zdravju kvarljiva živila. Mi smo tudi zoper vse one raznašalce teh lažnjih govoric, katere smo zamogli do sedaj zasačiti, vložili kazensko ovadbo in se jih je dosedaj pet obsodilo. Z ozirom na Vaš daljni dopis v št. 122 z dne 1. junija t. l. prosimo istotako, opiraje se na točko 19. tisk. zak., za naslednji popravek: Ni res, da smo šele po preteku šestih tednov potrebo spoznali, celo stvar v časopisih razjasnevat, da smo vsled tega sami zadolžili, da se je stvar v tako pretiranem obsegu razširila; ni res, da smo k temu staoovitno molčali. Mi smo, kakor hitro smo o tej govorici izvedeli, storili vse pristojne nam sodnijske korake zoper razširjevalce, žal, da provročitelja ne moremo zasačiti. Tudi smo vsem publicijskim organom oziroma časopisom takoj doposlali svoje popravke, kakor hitro smo izvedeli o na nas se tika-jočih in nas razžaljujočih dopisih. Končno prosimo za potrdilo sprejema tega našega zahtevanega popravka ter beležimo z odličnim spoštovanjem — Mariborski paromlin Karol Scherbaum & sinovi.

Iz Sodražice, 5. junija. Sodražica menda ni še nikoli imela tako slovesnega lica kakor te dni. Vitki, množtevni mlaji in zastave so krasili skoro vsako hišo, ne le v trgu, ampak tudi po bližnjih vaseh. Več slavolokov s primerajni napisi (delo g. Jos. Vesela) — je pozdravljalo dohajajoče goste. Kljub slabemu vremenu se je vršila slavnost pri jako obilni udeležbi. Iz Ljubljane je prihitelo bratško društvo „Ljubljana“ s zastavo, „Dolenjsko pevsko društvo“ je zastopal g. deželni poslanec in sodni svetnik Fr. Višnikar, dalje je prišlo pevsko društvo „Tabor“ iz Loškega potoka, čitalnica ribniška in ognjegasna društva iz Dolenjevasi, Ribnice, Velikih Lašč in Loškega potoka. Pedoknico, ki se je imela predvečer vršiti, je gospa kumica hvaležno odklonila zaradi slabega vremena. Vršil se je torej mirozov in sredi trga pod lipo je „Glas“ zapel tri lepe pesmi. Drugi dan je še vedno po malem deževalo, in kar nič upanja ni bilo, da se nas nebo usmili. Ob poln najstih se je vršil oficijalni vzprijem društev, katerim je šel „Glas“ korporativno z godbo naproti. Došle goste sta v krepkih besedah pozdravila g. c. kr. poštar Fr. Fajdiga in deželni poslanec g. Pr. Pakiž. Ko se je na to pripeljala kumica zastave, gospa Albina Višnikarjeva s svojimi dražestnami družicami, vročila ji je gdč. T. Lavrenčičeva lep šopek s primernim nagovorom, in potem so vsa društva in gostje šli v cerkev na odkazane jim prostore. Mašo je daroval ribniški g. dekan Fr. Dolinar, pelo je pa domače društvo pod vodstvom kapelana gosp. Lovra Tiča. Po maši je g. dekan blagoslovil novo zastavo. Zastava je jako lepa, snežno bela; na jedni strani jo diči podoba sv. Cecilije, a na drugi je lira z napisom „Pevsko društvo Glas“. Kumica ji je darovala res krasne trakove, in tudi domača dekleta so zastavi podarile jako lep spomin. Slovesnega zabijanja žrebčev so se udeležili razun blagoslovitelja in kumice, predsednik društva g. Fr. Bartol, oba

Pri „Milovanu“: — stiskanje rok in jokavosentimentalno oprasčanje. Gledal je vestno, da je uničil vso poezijo, kolikor nam je je podaril v prvih dveh dejanjih. — Pesmi, ki jih je vplel mej dialog, so po obliki slabe, čustva pa ni v njih nikakoršnega in ne duhá. Opomniti je še treba, da bi bil svojega „grajskega norca“ prav lahko izpustil. Ta človek se muči in upira, da bi zinil kdaj kako duhovito, kar se mu pa niti jedenkrat ne posreči. Shakespearejevi norci, prijatelj Milovan, so bili veliki filozofi, zato nimajo mnogo sorodnikov. V slovenskih dramah še celo ne ...

Gabršček bi bil storil boljše, da nam je podal prevod kake tuje drame, — Ibsnove, Sudermannove, Hauptmannove ... Vedeli bi mu hvalo in njemu samemu najbrže ne bi bilo treba zopet in zopet tožiti o slabem razpečavanju „Slovanske knjižnice“, — in nekateri listi ne bi bili primorani brezsravno hvaliti diletantskih poskusov.

Naša kritika je že tako dovolj korumpirana. Zdaj vendar nikakor ne zadostuje več, da piše kdo samo slovnično pravilno in dovolj gladko slovensko. Ljudje so pričeli zahtevati resničnih pisateljskih talentov. Če izdajatelj Gabršček še ni prišel do tega, tedaj je to njegova stvar.

Ivan Cankar.

poslanca g. Fr. Višnikar in g. Pr. Pakiž, ustanovni ud društva g. Jurij Drobnič, cerkveni ključar gosp. Jak. Lavrenčič, ter načelniki in zastopniki vseh navzočih društev. Po blagoslovljenju je kumica zastavo vročila predsedniku s jako lepim nagovorom. Pevci so zapeli pod vodstvom društvenega povodnje g. Jos. Cimermana slavnostno kantato „Naš prapor“, skladbo g. Ant. Fösterja, kateremu naj bo na tem mestu izrečena iskrena zahvala. Pred blagoslovljenjem se je še pela Jenkova „Molitve“. Ko je bilo vse končano, je godba zaigrala, krepki zastavonoša je dvignil novo zastavo in obhod se je pričel. Po oknih so gorele luči, in impozanten sprevod, katerega se je udeležila tudi gospa kumica z družicami, se je vrtil po vsem trgu; dospesvi nazaj pred hišo g. Fajdige, je godba izvabila „Naprej zastava slave“, a obe zastavi društva „Ljubljana“ in društva „Glas“ sta se posestrili mej glasnimi živio-klici. Banketa se je udeležila do sedemdeset oseb. Prvo napitnico je govoril g. poslanec Pakiž v pozdrav navzočnikom. Za njim je napil predsednik g. Fr. Bartol gospej kumici, zahvaljujoč jo v besedah za naklonjenost, katero je skazala društvu. Zahvalil se je v svojem in njenem imenu poslanec g. Višnikar, povdarjajoč, kako koristno in blaženo je lepo petje, in je nazdravil društvu „Glas“. Predvečer „Ljubljane“ g. Trstenjak je napil „Glasu“ in zavedemu narodaemu ženstvu. V imenu občinskega odbora je kratko, a jedernato pozdravil goste občinski odbornik gosp. Aleksej Oražem. Napivali so še g. kapelan Lovro Tič „Ljubljani“ in g. poslanec Pakiž g. dekanu Dolinarju. Gospod A. Sutej, rojen Hrvat, je vzbudil s svojo krasno napitnico v hrvaškem jeziku občno navdušenost in burno pritrdjevanje. Došlo je tudi mnogo dopisov, jedna pesem in več brzojavk. Mej tem se je nebo zjasnilo in toplo solnce je poslalo svoj pozdrav. Vse je hitelo na vrt gosp. M. Šege, k „ljudski veselici“. Popoldan je došlo iz bližnjih krajev še mnogo gostov, kateri zaradi vremena in opravič niso mogli že jutraj priti. Vse točke programa so se dobro izvršile, in nekaj časa je vladala prav živahna in neprisiljena zabava, katero pa je pričel kaliti zopet dež. „Ljubljana“ se je poslovila zapeseli skupno z našim društvom pesem „Slovenec i Hrvat“. Drugo občinstvo se je pa zbralo zopet v prostorih g. Fajdige, kjer se je razvil običajni ples in prosta zabava. Pozno v noči so drdrali vozovi in odvažali nam drage goste. Pri vsej slavnosti je vladal najlepši red, za kar gre hvala požrtvovalnim rediteljem. Sploh se je ljudstvo izkazalo kolikor je mogoče naklonjeno društvu, in vsak je hitel, da po svoje pripomore slavnosti do uspeha. Bodi vsem prisrečna zahvala, zlasti zavednim tržanom, ki so tako lepo skrbeli za olepšavo trga!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. junija.

— (Nemški plačilni nalogi kamniškega okr. glavarstva v drž. zboru.) Posl. dr. Ferjančič in tovariši so v večerajnji seji poslanske seji poslanske zbornice podali naslednjo interpelacijo na finančnega ministra: C. kr. okrajno glavarstvo v Kamniku na Kranjskem razpošilja v svojem okraju po c. kr. okrajnem glavarju Gotfridu Friedrichu podpisane plačilne naloge za personalno dohodarino zgolj v nemškem jeziku. Ker gre tu izključno za slovenske davkoplačevalce, kateri hočejo zlasti biti poučeni in se naj pouče o pravnih pomočkih proti visokosti predpisanega davka, vprašajo podpisanci Njega ekscelesco gospoda finančnega ministra: Hoče-li Nj. ekscelesca si dati poročati o tej stvari in po nje konstatiranju odrediti, da se nemški plačilni nalogi preklicujejo in nadomeste s slovenskimi?

— (Dnevni red današnje seje občinskega sveta.) (Konec.) IX. Regulačnega odseka poročila: 1. O zadevi odkupa hiše Marije Černetove v Ribjih ulicah št. 7.; 2. o ponudbi hišnega posestnika C. I. Hamanna glede nakupa onega sveta, ki se od bivše Peter Strellove hiše v Špitalskih ulicah ne bode potreboval v regulačne namene; 3. o določitvi odškodnine za svet katerega odstopi Uršula Strahova za razširjenje Sv. Petra ceste; 4. o ponudbi Streharjevi glede odstopa jednega dela njegovega vrta za razširjenje Tržaške ceste; 5. o razlastitveni zadevi Vilhar-Arcetovih hiš na Sv. Petra cesti; 6. o ponudbi Zeschkovih dedičev glede odstopa poslopij in sveta za regulacijo Dolgi ulic; 7. o določitvi odškodnine za svet, katerega odstopa Marija Potočnikova od bivše Avbeljeve hiše za razširjenje Sv. Petra ceste; 8. o zahtevi Aurovih dedičev glede povikšanja odškodnine za odstop sveta v Wolfvoh ulicah; 9. o prošnji Ivane Šušteršičeve, da ji mestna občina odproda nekoliko svete na „Ajdovem zrnu“; 10. o ponudbi Fr. Pavločičevi, da mu mestna občina odkupi hišno posestvo na Sv. Petra cesti št. 13.; X. Samostalni predlog občinskega svetovalca dr. Val. Krisperja, da se pri rastlinjaku pod Tivolijem napravi kuplja. XI. Samostalni predlog občins-

škega svetovalca I. Turka glede podiranja hiše M. Jagra v Komenskega ulicah. XII. Pravnega in personalnega odseka poročila: 1. O oddaji službe mestnega inženierja; 2. o popolnitvi uradnega osebja v mestni registraturi; 3. o prošnji računskega oficijala za stalno namestitev; 4. o uravnavi službe pri mestni elektrarni in vodovodu; 5. o odpustitvi mestne hranilnice asistenta Iv. Freliha iz mestne službe; 6. o oddaji nadstražniških in stražniških služb; XIII. Finančnega odseka poročila: 1. O dopisu županovem v zadevi proslave stoletnice rojstnega dne Frana Palackega v Pragi; 2. o prošnji Terezije Omejeve v zadevi izplačila 3% posojila; 3. o prošnji Karola Roma v zadevi izplačila 3% posojila; 4. o prošnji Josipa Stadlerja v zadevi izplačila 3% posojila. XIV. Stavbnega odseka poročilo o oddaji izdelave splošnega mestnega kanalizacionega načrta na podlagi došlih ponudb; XV. Disciplinarne komisije poročilo o dveh disciplinarnih zadevah.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) napravi dne 26. junja t. l. izlet v Sežano. Izleta se udeležijo pevski zbor polnoštevilno z zastavo. V Sežani priredi „Ljubljana“ narodno slavnost, katere čisti dobiček je namenjen v korist zgradbe „Narodnega doma v Trstu. Razpored slavnosti priobči se v kratkem. Bratska društva v Trstu in njega okolici vabijo se s tem uljudno na udeležbo in na bratski sestanak dne 26. t. m. v prijazni Sežani. Ker je namen slavnosti blag in vzvišen, pričakovati je, da se rečenega dne zbere mnogo naroda v Sežani.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj pričela se je pri tukajšnjem deželnem sodišču druga letošnja porotna sesija, ki bo trajala le štiri dni. Kot prvi obtoženec stal je včeraj pred porotniki 29 let stari posestnikov sin Matevž Dovč iz Stožca pri Ljubljani zaradi hudodelstva uboja. V noči na 24. april letos pili so fantje iz Stožca pri vsakem vodnjaku žganje. Fanta Josip Sitar in Matevž Dovč začela sta se prepirati in končno tudi pretepati. Krik vzbudil je gospodarja Franceta Sitarja, ki je prišel iz hiše ter velel svojemu bratu Josipu naj gre spat. Josip Sitar podal se je na to proti domačemu hlevu, a obtoženec prileti za njim, ga sune z nočem ter zbeži. Josip Sitar prišel je še v domačo hišo, kjer se je zgrudil ter v nekaterih minutah umrl. Pri razparanju njegovega telesa našli so zdravniki izvedenci v jamici leve ključnice ubodino, segajočo v brezimno žilo privodnico in plača; rana je bila torej absolutno smrtna. Priči Jernej in France Sitar izpovedali sta v smislu obtožbe. Porotniki potrdili so vprašanje glede hudodelstva uboja in sodišče obsodilo je Matevža Dovča na tri leta in šest mesecev težke ječe, postrzene s jednim postom mesečno ter trdim ležiščem v temni celici dne 24. aprila vsakega kazenskega leta.

— (Daleč smo prišli!) Slavno uredništvo! Na podstavi § 19. tiskovnega zakona prosim sledeči popravek v prihodnjo številko Vašega cenjenega lista vprejeti. Pod zaglavjem „daleč smo prišli“ je „Slovenski Narod“ v listu 124 poročal, da je sluga c. kr. okrajnega glavarstva v Kamniku raznašal plačilne naloge za osebno dohodarino pisane samo v nemščini. Ta vest je neresnična. Istina pa je, da so se plačilni nalogi za osebno dohodarino pri tukajšnjem uradu izgotovili in raznašali za mesto Kamnik v nemškem in slovenskem jeziku po splošnem načelu „v katerem jeziku napoved, v istem tudi plačilni nalog“. Morebitne izjeme tega navodila zgodile so se k večjemu po kaki pomoti. Najbrže je Vaš gospod dopisnik sam tudi napoved osebne dohodarine vložil v nemškem jeziku. — C. kr. okrajno glavarstvo v Kamniku, dne 6. junija 1898. — Ces. kr. okrajni glavar: Friedrich.

— (Od Svetega Križa na Vipavskem) se nam poroča: Občinske volitve v naši občini so končane. Izvršile so se s popolnim porazom dobriške stranke. Ista stranka je napela vse svoje moči, da strmoglavi dosedanje starištvstvo, a našla je močen odpor. Križani so prišli v ogromnem številu na volišče in ne zastoj, zmagali so sijajno. Starašine so razdelili po vaseh tako le: Sv. Križ 8, Dobravlje 6, Plače 5, Cesta 4, Ml. Žablje 4, Vel. Žablje 3. Izvoljeni so le taki možje, kateri so si svesti svoje naloge, ter živo čutijo za ljudstvo. Vendar tako burnih volitev nismo še imeli, odkar stoji Križ. Propadla stranka je imela nebrojno svojih agitatorjev. In kaj je pa dosegla? Goli nič! Mogoče pride vendar jedenkrat do spoznanja, da je zastoj butati z glavlo v zid. Marsikak kozarec vina in založaj sira se je plačal v ta namen. Naj zadostuje to! — Dne 19. t. m. namerava več narodnih društev, mej njimi i naše „Bralno društvo“, napraviti veliko veselico pri Rebku na Goričici. Sodelovali bodo tudi ajdovskosturski tamburaši. Vzporod je lep in jako obširen. Obetamo si lep umetniški užitek od raznih pevskih zborov. Ker je čisti dohodek namenjen v blag namen, pričakujemo obilo udeležbe od strani razumnistva in drugih oseb. „V ski“.

* (Napaden škof.) Iz Vršca se poroča „N. Fr. Pr.“: Grško orientalsko-srbskega škofa Zmeja noviča je danes, 5. junija ob 9 uri dopoldne, ko je šel v polnem ornatu iz svoje rezidence v cerkev, napadel sollicitator Popović z batino. Udarce, katere je hotel dati napadalec škofu, sta prestregla škofov tajnik in sluga. Napadalec so zaprli. Povod napada je bajé političen. Vse je ogorčeno na Popoviča.

* (Velike rabuke v Jaroslavu.) Ker se je raznesla vest, da so zaprli nekega tatinskega komija ter da ga je policaj Markovski do smrti tepel, se je 4. in 5. junija zbralo pred jaroslavskim magistratom več sto delavcev in kmetov ter so s kamenjem pobijali okna. Priti sta morali dve kompaniji vojakov, da sta napravili zopet mir. Naslednjega dne so napadli izgredek hišo Markovskega, jo oropali ter vse v njej razbili. Moožica je šla na to zopet pred magistrat ter je zopet pobijala okna. Tudi okrajnemu glavarju so pobili stekla. Ko je prišla policija in žandarmerija, so napadalcu metali kamenje ter dva žendarma, jednega policajja in več drugih ljudi ranili. Ko so hoteli glavne razsajače aretirati, tega ekscedenti niso pustili. Šele dve kompaniji pešcev in eskadron ulancev so napravili red. Vojaštvo je zasedlo glavne ulice in prodajalnice so zaprte. Patrolje hodijo še danes po mestu.

* (Farkaš Osman paša.) Iz Carigrada se poroča, da se je usmrtil turški general Farkaš Osman paša. Bil je rojen Moravan ter se imenoval prvotno Adolf Wolf. Še kot mladenič je došel v Ogrsko ter se udeležil več bitk. Pozneje je prišel na Turško, prestopil je k mohamedanski veri; odlikoval se je zlasti v vojni proti Rusiji ter postal polkovnik in general. Poročen je bil z neko Turkinjo; njegova hči, Nigjar Hanım je danes najboljša turška pesnikinja.

Darila

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Vinko Strgar v Ljubnem (Loben) 20 kron 40 vin., nabrane pri odhodnici prijatelja slovenskega naroda, Čeha g. Režnička. — G. Mimi Ravnikar v Radečah pri Zidanem mostu 10 kron, kot prvi nabiralni znesek iz domače gostilne z željo, „da bi sv. brata Ciril in Metod sprosil več narodne zavesti za naš trg!“ — G. Fran Lavtižar, učitelj v Kamnigoricu, 1 krono, kot mesečni donesek. — Skupaj 31 kron 40 vin. — Žveli rodoljubni darovalci in darovalke ter njih nasledniki!

Književnost.

— „Gospodarski List“ za tržaško okolico. Uradno glasilo kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolico. Sodelovanjem odbora urejuje Ivan Fajdiga, družbeni tajnik. Izhaja prvi dan vsacega meseca. Uredništvo in opravništvo se nahajata v Trstu, via Geppa št. 14, I. nadstropje, v uradu kmetijske in vrtnarske družbe. Cena listu: Za plačujoče ude glavne družbe in podružnic brezplačno, za neude 50 nvč. na leto; posamezne številke se dobodo v uredništvu lista po 5 nvč. Štev. 1. Vsebina: Našim prijateljem. — Troje vprašanj. — Naše trtnice. — Ameriška trta. — Zavarovalnica za govejo živino. — Razne vesti. — Oglasi.

— „Novo Doba“. Uredništvo tega hrvatsko-slovenskega zbornika nam piše: Te dni smo poslali vsem slovenskim naročnikom opomine na dopisnici, pa še Vas najljubnejše prosimo, da blagovolite opozoriti p. n. naročnike na naše težko stanje. Naročniki nam od nikoder ne pošljejo naročnine (prošli mesec smo dobili v vsem nekaj preko 10 gl., a v obče je šele 1/4 naročnikov plačalo svoj dolg), tiskarni smo dolžni preko 200 gl. Kot dijaki seveda nimamo novcev. Uredništvo „Nove Dobe“ torej tudi tem potom vnovič prosi slovenske naročnike, naj storé svojo dolžnost, saj bi bilo tudi res škoda, ako bi moral tako izborn list, kakoršen je „N. D.“, zamreti radi zanikernih naročnikov.

Telefonična in brzajavna poročila.

Dunaj 7. junija. Današnja seja poslanske zbornice je bila jako hrupna. Schönerer in Wolf sta uprizarjala nečuvene škan dale, dočim se je predsednik dr. Fuchs izkazal kot prava mevža. Ferjančič je postopal jako energično, Fuchs pa je postopal tako, da je desnica kar strmela. Začetkom seje je Vencajz storil obljubo. Potem je Schönerer hotel prečitati neko peticijo in vseh 2883 podpisov. Predsednik tega ni hotel dovoliti in je dal besedo posl. Cingru, toda Schönerer se ni za to zmenil in je dalje čital, mej tem pa je Wolf razgrajal in psoval. Daszynskemu je rekel, da je „polnischer Haderlump“, ki delavce slepari, da je c. kr. socijalni demokrat in izpriden šlahčič. Ker Cingr ni mogel govoriti, se je odpovedal besedi. Predsednik Fuchs je dal besedo ministerskemu predsedniku Thunu, kateri je mej velikanskim hrupom izjavil, da odgovori jutri na razne interpelacije. Fuchs je dal potem besedo Wolfu, naj govori o jezi-

kovnih predlogah. Wolf: V to past me ne vjamete. Jaz bom čakal, da Schönerer prečita svojo peticijo. Če mi potem ne daste besede, boste nekaj doživeli. Schönerer je potem vstal in zajedno z Wolfom govoril. Hrup se ne da popisati. Predsednik Fuchs se ni upal nastopiti proti razgrajalcem, je preklical vse, kar je bil odredil in je dal Schönererju besedo, da prečita podpise svoje peticije. Desnica je strmela. Ko je Schönerer končal, je zbornica drugič prestopila na dnevni red in začela razpravo o jezikovnih predlogih. Prvi je govoril Wolf, ki je zabavljaj, da se hoče praznovati petdesetnica cesarjevega vladanja, češ Nemci niso za to slavnost razpoloženi. Vlada sicer lahko komandira šolske otroke k slavnosti, da se bodo prehladili, nemškega naroda pa ne. Razpravljaj je potem o vseh možnih rečeh in napadal tudi dr. Ferjančiča, ki je v tem prevzel predsedništvo, češ, da se po njegovem uplivu mejklici ne sprejemajo v zapisnik. Dr. Ferjančič je takoj posegel govorniku v besedo in konstatoval, da je Wolf trdil neresnico. Nemci so radi tega silno razgrajali. Wolf je potem prečital tridentskega škofa odredbo, s katero je prepovedal čitanje nemškonacionalne „Bozener Zeitung“ in rekel, da je to odredbo izdal „ein verrücktgewordener Pfaff“. Nekateri poslanci, mej njimi Žitnik so planili na Wolfa a so si premislili in mu niso ničesar storili. Dr. Ferjančič je poklical Wolfa k redu, na kar je ta ponovil, da je odredbo dal „ein toller, frecher, verrückter Bischof“. Grozil je potem, da bodo poslanci sami zapisovali mejklice in rekel, da ima staviti več vprašanj: Če je res, da je proti „verrückten“ vojnemu ministru bilo podanih več tožb, — Ferjančič ga je poklical zato k redu —; kaj je vlada storila s prebitki pri zalogi šolskih knjig in če je mej temi prebitki in podporo, katero je Baden dajal „Reichswehr“, kaka zveza. Grozil je potem z intervencijo Nemčije, češ, vlada je Nemce prisilila, da so opozicijo premenili s obstrukcijo, a Nemci se tudi tretjega sredstva, revolucije, ne ustrašijo, ker hočejo maščevanje za Gradec. V Pragi se je župan vozil na čelu razbojnikov in je bil potem sprejet v cesarskem dvorcu ter tam dobil pohvalni dekret, dočim je bil graški obč. svet razpuščen, ker si je dovolil staviti neko prošnjo. Nemce tolaži samo to, da je očitno, kako se Nemčija pripravlja, da jim pride na pomoč. Wolf je potem na surov način napadal Bärnreitherja, očitajoč mu, da je snedel svojo besedo, da odstopi, če bi se vladalo proti Nemcem, in potem grdil grofa Gleispacha, rekoč, da je Gleispach „Staatsverbrecher“ in največji „Egenthumsdieb“, ker je Nemcem ukradel njih pravice, in da se bo v Gradcu vendar še našla svetilka, na katero bodo Gleispacha obesili. (Glückner: „Pri rampi za živino so ga izvagnirali.) Končno je Wolf izjavil, da Nemci ne odnehajo od svojega boja, dokler se ne prekličejo jezikovne naredbe, dobro vedoč, da jih Nemčija ne zapusti. — Ko je Wolf končal, ga je dr. Ferjančič poklical k redu radi grednja tridentskega škofa in javnih funkcionarjev. Ob 3/4 na 3. je začel govoriti dr. Žitnik.

Dunaj 7. junija. Ministerski predsednik grof Thun je bil danes že pred osmo uro pri avdijenci. Dopoldne pa se je dlje časa posvetoval z izvrševalnim odborom desnice. Ob 2. uri popoldne se je sešla parlamentarna komisija desnice.

Atene 7. junija. Grška vojska je zasedla Volo in Tirново. Turki so s tem zadnje kraje Tesalije zapustili. Edhem paša je odpotoval v Carigrad.

London 7. junija. Iz Honkonga došla poročila javljajo, da so ustaši na Filipinih dosegli velike uspehe. Razdrli so železnico pri Manili in porazili špansko vojsko. Ameriško brodovje jih je podpiralo. Ustaši so baje vjeli 100 Špancev in jih odpeljali v Kavite. Jeden španski polk se je spuntal in so vojaki vse častnike ustrelili.

London 7. junija. V Belfastu so oranžisti uprizorili malo revolucijo. Premagali so policijo in se s kamni ustavili vojaštvu. Šele ko so prišli eskadron konjenikov in dva ba-

taljena pešakov, se je posrečilo narediti red. Bati se je novih izgredov.

Novi York 7. junija. Listi javljajo, da je ameriško brodovje nekaj milj od Santjaga izkrcalo večje krdelo vojakov.

Izborna deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Ječina zaloga (386-14)

Iekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Telefon števil. 68.

Zahvala.

Za nagroben spomenik našemu tovarišu cand. jur. Jakobu Zajcu, ki je ponesrečil na Klosterneuburski postaji, so poslali č. gg. Andrej Gabršček, vrednik in lastnik tiskarn v Gorici, 3 gld., Frančišek Jeraj, c. kr. profesor v Novem mestu, 2 gld., Frančišek Ražpet, vikarij v Orehku, 3 gld. in Anton Santel, c. kr. profesor v Gorici, 3 gld. Izrekamo jim najiskrenejšo zahvalo. Da bi našli kmalu še mnogo posnemovalcev mej rojaki!

Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju VIII., Lederergasse 20.

phil. Jožef Reiser jur. Ivan Bakovnik t. č. predsednik. t. č. tajnik.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Junij	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
6.	9. zvečer	735,3	14,8	sl. jug	skoro jas.	
7.	7. zjutraj	736,1	13,4	sl. jug	jasno	0,0
"	2. popol.	735,2	24,4	sr. jug	del. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 15,5°, za 1-2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	85	"
Avstrijska zlata renta	121	80	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	50	"
Ogerska zlata renta 4%	121	25	"
Ogerska kronska renta 4%	99	15	"
Avstro-ogerske bančne delnice	911	—	"
Kreditne delnice	359	—	"
London vista	120	20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	87 1/2	"
20 mark	11	77	"
20 frankov	9	53	"
Italijanski bankovci	44	35	"
C. kr. cekini	5	65	"

Dne 6. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163 gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	70	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	75	"
Ljubljanske srečke	22	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	10	"
Framway-društ. velj. 170 gld. a. v.	525	—	"
Papirnati rubelj	1	27 1/2	"

Starejši strojni ključaničar

ki zna dobro montirati in voditi nadzorstvo v delavnici, se vzprejme v tovarni za 11 m v Ljubljani, (863-4)

Na prodaj sta
2 odprta dvosedežna koleselja
in 300 metrov rudniških rel-sov,
2 koritasta nagibalna voza
s pragovi, švedri in žebli.

Povpraša naj se pri L. Stricellju, trgovcu s premogom (na starem bolniškem vrtu). (891)

Največjo izber elegantnih solnčnikov priporoča po najnižjih cenah L. Mikusch Mestni trg št. 16.

(427-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898 leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak v Dunaj via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak v Dunaj via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curija, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak v Dunaj, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak v Dunaj, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevica, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak v Dunaj, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevica, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. ur 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (17-127)

Prodajalka

za trgovino z mešanim blagom in pisateljica za loterijsko kolekturo se iščeta. (884-2)

Ponudbe se prosi upravnistvu „Slov. Naroda“.

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

Štajerska
deželna
Tempeljski vrelec
in
Styria-vrelec.

Vedno sveža, najpopolnejša napolnitev v novozgrajenem napolnilnem rovu z direktnim pritokom od vreleca. Dobi se: Pri slatinski upravi v Rogatcu-Slatina, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v renomiranih specerijskih in drogerijskih prodajalnah (888-1) in lekarnah, kakor tudi v deželni hiši v Gradcu.

POZIV!

Podpisaneec usojam si vsem p. n. obiskovalcem Bleda in okolice svojo z najboljšimi upravami oskrbljeno

restavracijo „pri Finžgarju“

(poprej Jos. Jekler)

na Bledu

tik letoviškega vrta in letoviške hiše najudaneje priporočati. Dobijo se vedno pristna vina in sploh izvrstne pijače, izvrstna gorka in mrzla jedila in 14 najlepše urejenih sob za prenočišča s prekrasnim razgledom čez jezero in okolico. K mnogobrojnemu obisku uljudno vabi

Jos. Wucherer
oštir in mesar.

(864-3)

Učenec

ki bi imel veselje za dimnikarsko obrt, se takoj vzprejme. Učiti se je 3 1/2 leta in je z vsem preskrbljen

(865-3) **Ig. Gut v Borovljah,**

Notar dr. Radaj v Mariboru

išče za svojo pisarno

koncipijenta.

Vzprejme tudi v zapuščinskih obravnava izurjenega uradnika. (885-2)

Razpis službe.

Neka tuzemska, jako znana družba za zavarovanje proti nezgodam in za obveznost namerava nastavit pod ugodnimi pogoji

nadzornika za Ljubljano in za deželo.

Dobro ime in obsežno znanstvo pri prebivalstvu v mestu in na deželi neobhodno potrebno. Strokovna izurjenost ni ravno potrebna, ako je dotičnik sicer osebno sposoben. — Ponudbe pod **W. D. 2349** Rudolfu Mosse na Dunaji. (886-2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Za spomlad in stavbeno dobo!

Vse kar treba pri kmetijstvu, popravljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate, motike, krappe, vile, vsakovrstne žage, pile, lonci (železoliti in ploščevinasti), nagrobni križi, različna mizarska, tesarska, ključavničarska, kovaška in unjarska orodja. Štedilniki, peči, kovano in valjano železo, vsakovrstno kuhinjsko orodje, kovanja za okna, vrata in cele hiše. Železniške stave za oboke,

Zaradi opustitve trgovine oblastveno dovoljena (603-22)

popolna razprodaja vsakovrstne železnine

◀ po tovarniških cenah ▶

Najlepša prilika gosp. trgovcem vsakovrstno železnino najceneje si naročiti.

Andr. Druškovič

železarija, Mestni trg št. 9/10.

cement, štorje za strope, dratence in drač, vsakovrstne tehtnice, vsakovrstna ploščevina: mesingasta, pakfonasta, bakrena, cinkasta, bela in črna in pocinkana. Trombe za vodo in gnojnice; svetilke za vozove; različna kovanja za kočije. Ključavnice, mesingaste kljake, pante in sapahe, pletene omare in pipe za pivo itd. itd.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.